

Til Deltagerne i BONDETOGET

Mandag den 29. Juli 1935

Til det arbejdende Folk paa Land og i By!

NAAR LANDBRUGERE i Tusindtal i Dag stævner til København, er dette Udtryk for, hvor forfærdende det kapitalistiske Samfunds Krise efterhaanden har ramt *alle* Dele af det arbejdende Folk i dette Land.

Den Krise, der nu gennem mange Aar usvækket har hærget ogsaa det danske Samfund, har forarmet *hele* den arbejdende Befolkning, det være sig de, der har deres Virke paa Landet, saavel som de, der maa søge deres Udkomme i Byerne. Skal der derfor effektivt dæmmes op for Krisens Virkninger overfor hele den arbejdende Befolkning, maa det ske gennem *fælles Bestræbelser af alle, der lider under Krisens Tryk. Thi Forholdet er jo dette, at ikke alle har lidt under Krisen, tværtimod, de nøgne Kendsgerninger viser os, at den økonomisk herskende Klasse har profiteret som aldrig før, netop i disse Aar, hvor det store Flertal af Befolkningen har været henvist til Nød og Elendighed.*

Dette fremgaar tydeligt af de offentliggjorte Aktieselskabsregnskaber, der viser, at *Industri, Skibsfart, Bank- og Forsikringsvæsen* giver stadig større Udbytte til Aktionærer og Tantième til Direktion og Bestyrelse. Dette viser endvidere tydeligt den Kendsgerning, at *Aktiekurserne siden 1932 er steget med gennemsnitlig 37 % og Obligationskurserne i samme Periode gennemsnitlig er steget med 15 %*. Dette vil udtrykt paa anden og lettere forstaaelig Maade sige, at den Værdi, Aktierne repræsenterer, er steget med 700 Mill. Kr., mens Obligationerne for deres Ejere er bleven 825 Millioner mere værd. *Alt i alt betyder dette en Formuestigning for Ejere af Værdipapirer alene paa 1½ Milliard Kroner. Naar dertil kommer, at der alene sidste Aar skabtes 37 nye Millionærer i Danmark, kan enhver tænke sig til Resten!*

Hvad kan og skal der da gøres for at hjælpe det arbejdende Landbrug paa Fode igen?

Først og fremmest maa Ondet angribes ved Roden, og Ondets Rod hedder *Landbrugets Gæld*. En effektiv Nedsættelse af Renten paa alle Landbrugets faste Laan til Halvdelen af det nuværende vil være en effektiv Hjælp og er fuldt berettiget. Det er et unaturligt Forhold,

at Rentekapitalen i en saadan Krisesituation fortsat skal være sikret de Aagerrenter, der er fastsat i tidligere Tid. Som Landet ligger maa den tage sit Tab og afskrive det. Tillige maa der foretages en passende *Gældsnedskrivning* i hvert Fald saaledes, at ingen kommer til at svare Renter og Afdrag af Kurstabet ved Laanets Optagelse, altsaa af Penge, der aldrig er udbetalt Laantageren. Endelig vil et øjeblikkeligt og *langvarigt Moratorium* være af stor og god Virkning, men det maa ikke som de hidtidige Moratorieordninger bevirke, at Renten — og Rentesrenten — simpelthen lægges til Hovedstolen — den maa helt bortfalde for det Tidsrum, der ydes Moratorium.

Det er ikke Prisforhøjelser, men *Prisreguleringer*, vi trænger til. Forholdet er jo det, at mens Landbruget faar for lidt for sine Produkter, er Priserne paa de samme Produkter, naar de naar ud til *Forbrugerne*, saa høje, at mange Landbrugsprodukter, deriblandt Smør, Flæsk o. l., overhovedet aldrig mere ses paa Arbejdernes Bord. *Mælk betales paa Sjælland ved Stalddøren med 6—9 Øre pr. Liter, men i København maa Forbrugerne betale Mælken (med nedsat Fedtprocent!) med 31 Øre pr. Liter.* Saadan kunde nævnes mange Eksempler paa urimelig og forkastelig Prisstigning paa Vejen fra Producent til Forbruger. Dette Forhold skærpes for mange Produkters vedkommende gennem indirekte Skatter, idet alene et saadant Produkt som Sukker ved indirekte Beskatning er fordyret med 18 Øre pr. kg. til Skade for Sukkerroeavlerne og til Skade for Forbrugerne.

Skattetrykket paa det arbejdende Landbrug skal lettes!

Der tales saa meget om de tyngende Ejendomsskatter, men disse er dog ubetydelige i Forhold til de fantastiske indirekte Skatter, som hele Befolkningen — og ogsaa Landbrugerne — maa betale. *Mens samtlige Statens direkte Skatter udgør 105 Mill. Kr. aarlig, andrager de indirekte Skatter ialt 329 Millioner. Af disse er de 104 Millioner Told og de 225 Millioner Forbrugsskatter.* Paa indenlandsk Sukker og Sukkervarer er alene ca. 30 Millioner, Tobaksskatten er 36 Millioner, hvortil kommer Tobakstold paa 15 Millioner. Indførselstolden paa Manufakturvarer er 25 Millioner aarlig og paa Kaffe 21,7 Millioner, hvortil kommer ikke mindre end 4,2 Millioner i Skat paa Kaffetilsætning! En Afskaffelse af alle disse uretfærdige og tyngende indirekte Skatter vil gøre Livet billigere at leve og vil forbedre Forholdene for hele den arbejdende Befolkning, og de indirekte Skatter maa derfor afløses af direkte Skatter efter en stærkt stigende Skala, saaledes at de store Ejendomsbesiddere og de med store Indtægter og Formuer kommer til at betale i Forhold dertil.

Hvorledes skal dette Program gennemføres?

Det kan kun gennemføres derved, at alle de, der er interesseret i dets Gennemførelse — saavel de arbejdende Landbrugere som Arbejderklassen og Smaakaarsfolkene i Byerne og Stationsbyerne — finder hinanden til fælles Kamp mod den fælles Fjende: den kapitalistiske Stat og den kapitalistiske Overklasse. I Kampen mod denne har vi fælles Interesser. Og Kampen maa føres af Underklassen i Byerne og Underklassen paa Landet samlet mod Overklassen i Byerne og Overklassen paa Landet.

Der tales stærke Ord i Anledning af, at Regeringen og Politimyndighederne har forbudt Bondetoget at demonstrere gennem den indre Bys Gader frem til Amalienborg.

Vi siger i den Anledning til Jer: *Hvor var de henne, der nu protesterer, dengang Demonstrationsforbudet i København blev indført? Det blev indført for at ramme Københavns Arbejdsløse. Det blev indført, fordi Regeringen, Rigsdagen og Københavns Kommunalbestyrelse ikke ønskede at blive udsat for de Arbejdsløses Henvendelser.* Derfor blev der udgivet et almindeligt Demonstrationsforbud i den indre By i København. Dette Demonstrationsforbud har været til Behandling bl. a. i Folketinget, og ved alle Lejligheder, hvor det blev behandlet, har alle Jeres Repræsentanter, Folketingsmænd fra det radikale Venstre, fra Venstre og fra det »fri Folkeparti« betingelsesløst godkendt Justitsminister Zahles Optræden og erklæret, at det var i sin Orden, naar man forbød Københavns Arbejdere at henvende sig til Regeringen eller Borgerrepræsentationen.

Tal med Jeres egne Repræsentanter om det — eller med dem, der engang var Jeres egne Repræsentanter og i hvert Fald er valgt som saadanne. De har Ansvar et saavel som Regeringen for den Tilstand, der er indtraadt her i Landet. Og saa længe I kun kræver Demonstrationsret i København for Jer selv, men ser med Sindsro paa, at man forbyder Københavns Arbejdere det samme eller endog understøtter et saadant Forbud, saa længe er Jeres Klager og Angreb uberettigede.

Rammer en Produktionsstrejke Kapitalen og kan den hjælpe?

Nej, det kan den ikke. I Kampen mod de forkerte Prisforhold, de tyngende indirekte Skatter, de uretfærdige Gældsbyrder og hele den kapitalistgavnlig Krisepolitik hjælper en Produktionsstrejke ikke. Hvorledes skal man iøvrigt kunne forhindre Køerne i at give Mælk og Kornet i at vokse tilstrækkeligt længe til, at en saadan kunde have Virkning? Hvis den havde Virkning, vilde den højst kunne ramme de forkerte — hele den arbejdende og forbrugende Befolkning her i Landet.

Nej, det Middel, der vil kunne tvinge Overklassen og Staten til at føre en anden Politik og give Indrømmelser til det arbejdende Landbrug, er en gennemført

Masse-Nægtelse af Termins- betalinger — Rentestrejke er Midlet!

En omfattende *Rentestrejke* har alle Forudsætninger for at lykkes og for at tvinge Overklassen til at give efter. Den kan kun organiseres, hvis den virkelig vinder Massetilslutning, men gør den det, findes der ingen Magt i Verden, intet Politi, ingen Sagfører, ingen Kongens Foged, som er i Stand til at gennemføre de Tusinder og Titusinder af Tvangsauktioner, der skulde til, hvis man vilde bryde Strejken.

En Rentestrejke, det er en Aktion, som rammer den arbejdende Befolknings fælles Fjender, nemlig Kapitalisterne, paa deres Livsnerve. Den vil kunne paaregne den mest udstrakte Solidaritet fra Byernes Arbejdere og fra de Titusinder af Arbejdsløse her i Landet. Men Aktionens Formaal maa være det rigtige, som ikke hedder Kornordning, men Prisregulering, som hedder Rentenedsættelse, Gældsnedskrivning, Afskaffelse af de indirekte Skatter og Konfiskation af Overklassens kæmpemæssige Krisegevinster.

Arbejdende Landbrugere. Deltagere i Bondetoget.

Jeres Ledere har gennem Aar, ud fra bevidste politiske Hensigter forsøgt at sætte Jer op mod Arbejderklassen, i første Række Byernes fagorganiserede Arbejdere.

Man har fortalt Jer om Fagforeningsdiktatur, om høje Lønninger, om Velleved og Arbejdsskyhed, om Arbejdsløshedsunderstøttelse og systematiseret Driverliv osv.

I er nu kommet til København. Benyt Lejligheden til ikke alene at se Amalienborg og Bourgeoisikvarteret omkring Bredgade.

Undersøg den arbejdende Befolknings Levevilkaar som de er.

Gaa ind i Baggaardene i *Borgergade, Adelgade, Saxogade*. Undersøg *Arbejderkvartererne* i den indre By, paa *Vesterbro* og paa *Nørrebro*.

Vær ikke bange eller gener Jer ikke for at banke paa og se, hvordan det ser ud indenfor. Spørg om hvilken *Husleje* der betales. Spørg om hvilken *Løn* der tjenes i et saadant Hjem, spørg om hvor mange af Familiens voksne Medlemmer der er *arbejdsløse*, undersøg hvor længe de har været arbejdsløse og hvad de faar i *Understøttelse*.

Fortsæt Jeres Undersøgelser i *Kvarterernes Butikker*, find ud af, hvad de *Produkter*, I faar alt for lidt for, koster i Butikkerne i København, og hvad den Arbejdende og Arbejdsløse her maa betale derfor.

Brug Jeres Øjne godt og find selv ud af, om det er rigtigt, hvad Jeres Ledere har fortalt Jer om Byernes Arbejdere.

I har nu en Lejlighed dertil, som maaske ikke saa snart kommer igen.

Se Jer om, brug Jeres egne Øjne og døm saa selv!

Arbejdende paa Land og i By!

Vi knuges under den samme Kriises Tryk, vi udbyttes og udsuges af det samme kapitalistiske System, vi lider under den samme skrigende Uretfærdighed, og vi bekæmpes og undertrykkes af de samme Modstandere.

Det er Kendsgerninger, der ikke kan bortforklares. Hidtil er det lykkedes vore fælles Modstandere at holde os adskilt ved at forsøge at indbilde os, at vi havde modstridende Interesser, alt efter den gamle kendte Parole: *del og hersk!*

Tiden er nu inde til, at det arbejdende Folk paa Land og i By finder sammen i enig og maalbevidst Kamp mod det kapitalistiske System, der ikke levner det arbejdende og skabende Folk menneskeværdige Kaar.

Slut da Kampfronten mellem det arbejdende og skabende Landbrug og Byernes ejendomsløse Arbejdere til Storm mod et System, der maa falde for at vi, det overvældende Flertal af Befolkningen, kan leve.

Paa dette Program finder I os Kommuniste. Dette er vort Standpunkt. Det er Arbejderklassens Standpunkt. Det bør ogsaa være de arbejdende Landbrugeres Standpunkt.

Lad os skabe den arbejdende Befolknings fælles Front mellem By og Land til Kamp mod vor fælles Fjende, nemlig Kapitalismen, og saa vil Resultaterne ikke udeblive.

København, Juli 1935.

**Centralkomiteen
for Danmarks kommunistiske Parti.**